

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ویجی پرشاد
برگردان از: نشریه رنجیر
۱۳ اگست ۲۰۱۹

زمانی که جنگ یک صنعت است، چگونه می تواند در جهان سرمایه داری صلح وجود داشته باشد؟

در ۲۶ اپریل ۱۹۳۷، دوازده بمب افکن کاندور لژیون المانی و هواپیمای Aviazione Legionaria آویازیون لژیونریا ایتالیایی در گرماگرم جنگ داخلی اسپانیا در (۱۹۳۶-۱۹۳۹) بر فراز دهکده باسک اسپانیا در سطح پائین پرواز کردند. آنها در اطراف شهر کوچکی از گورنیکا سقوط کردند، جایی که آنها زرادخانه آتشین خود را از دست دادند. تقریباً دو هزار نفر در این شهر بی دفاع جان سپردند. نوئل مونک از روزنامه اکسپرس (لندن) یکی از اولین خبرنگارانی بود که ساعاتی پس از بمباران وارد این شهر شد. مونک به عنوان شاهد عینی در سال ۱۹۵۵ نوشت:

"منظره ای که هفته ها ذهن مرا به خود مشغول کرد، اجساد سوخته و به هم چسبیده چندین زن و کودک در انبار یک خانه بود. این پناهگاهی بود که پابلو پیکاسو هنرمند، با شنیدن خبر حمله بمب گذاری فاشیستی به این شهر تحت تأثیر قرار گرفت و بهترین اثر خود گورنیکا (۱۹۳۷) را که در حال حاضر در رینا صوفیه در مادرید نصب شده است، نقاشی می کند.

بر در ورودی شورای امنیت ملل متحد در شهر نیویورک، پرده ای از گورنیکای پیکاسو را که توسط ژاکلین د لا باومه دورباخ در سال ۱۹۵۵ ساخته شده بود، نصب کرده اند. زمانی که وزیر امور خارجه امریکا، کالین پاول در اوایل سال ۲۰۰۳ به ملل متحد آمد تا نقطه نظر دروغی را در مورد سلاح های گشتار جمعی در مورد عراق ارائه دهد، کارکنان ملل متحد این پرده را با پارچه آبی رنگی پوشاندند. در سال ۱۹۲۳، پیکاسو به ماریوس د زایاس گفت: "هنر، دروغی است که باعث می شود ما حقیقت را درک کنیم." دروغهایی که به جنگ ایالات متحده با عراق منجر شد، با گورنیکا به عنوان پس زمینه نمی توانست گفته شود.

دروغ به جنگ منتهی شد و سپس توسل به دروغ نیازی شد برای غلبه بر وحشت از جنگ. طی چند سال گذشته، دادگاه بین المللی کیفری (ICC) با پیگیری شروع به تحقیق در مورد جنایات جنگی در افغانستان توسط نیروهای مسلح ایالات متحده امریکا، افغانستان و طالبان کرده است. دادستان ویژه ICC فاتو بنصودا متقاعد شده است که مدارک کافی برای انجام تحقیقات در ICC وجود دارد (از جمله شواهد ارائه شده، تحقیقات مخفی از بخش های مختلف ارتش ایالات متحده توسط ویکی لیک). اما دولت ترمپ، به سبک مافیائی، فشار زیادی بر ICC اعمال می کند. اول، جان بولتون، مشاور

امنیت ملی ایالات متحده، قضات و وکلای را در دادگاه تهدید به تحریم کرد و سپس مایکل پومپو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، بارد ویزای ورود بنصودا به نیویورک، مانع گزارش او به شورای امنیت ملل متحد شد. بدین ترتیب، در ۱۲ اپریل، دادگاه مقدماتی ICC تصمیم گرفت تا این تحقیقات را متوقف کند. آنها گفتند که تحقیق در مورد جنایات جنگی امریکا در افغانستان "به منافع عدالت جوئی خدمت نمی کند" (برای اطلاعات بیشتر در این مورد لطفاً به گزارش من مراجعه کنید).

روی دولت ها حساب کردن به امر غیر ممکن تبدیل شده است. ICC نمی تواند در کشورهای قدرتمند مانند ایالات متحده و متحدانش (به ویژه اسرائیل) کاری کند. هیچ راه گشائی دیگری برای قربانیان جنگ های دائمی نیست. آنها برای عدالت راهپیمائی خواهند کرد، اما توجه کمی به آنها خواهد شد. در سال ۲۰۱۱، پسر حاجی بسم الله توسط حمله هلیکوپتر امریکائی در ننگالم (افغانستان) کشته شد. او با غم و اندوه بزرگ گفت: «پسر من وحید الله قامنش بدون سر بود». "من او را تنها از لباس هایش شناختم".

هزینه های نظامی جهانی بیش از ۲ تریلیون دالر است، این در حالی است که ایالات متحده تقریباً نصف این مقدار را فقط خودش مصرف می کند. مجموع هزینه های نظامی ایالات متحده اکنون ۹۸۹ میلیارد دالر است. این مقدار نه تنها شامل هزینه های رسمی نظامی ارتش امریکا، بلکه هزینه های اداره سربازان از جنگ برگشته، وزارت انرژی، اداره امنیت ملی کشور، بخش امنیت سایبری وزارت دادگستری، امنیت ملی و جنبه های نظامی وزارت امور خارجه که در برگیرنده بودجه مخفیانه آژانس امنیت ملی و آژانس اطلاعات مرکزی نیست. جمع این و بودجه نظامی ایالات متحده در حال حاضر بیش از ۱ تریلیون دالر است، طبق تحقیقات دوستان ما در مانتلی ریویو در سال ۲۰۰۷ هزینه ارتش ایالات متحده بیش از جمع کل هزینه ۹ کشور که در صدر کشورهای جهان به لحاظ مخارج نظامی قرار دارند می باشد: چین، عربستان سعودی، روسیه، هند، فرانسه، انگلستان، جاپان، المان و کوریای جنوبی. "امنیت" یا "پیشگیری" اهداف اصلی چنین هزینه های نظامی نیست. فزونی اسلحه در سطح جهانی منجر به تراژیدی هائی مانند کشتار اخیر در سریلانکا شده است که مواد منفجره درجه یک در کشتار وحشتناک بیش از سیصد و پنجاه نفر بی گناه مورد استفاده قرار گرفته اند.

تمرکز در صنعت اسلحه سازی پراکنده است، مؤسسه تحقیقات صلح بین المللی ستکهلم (SIPRI) و دیگر مؤسسات مشابه که این فعالیت منحصر به فرد را دارند. گزارش می دهند که حجم حمل و نقل اسلحه که بخش عمده ای از تجارت اسلحه می باشد- در طول این سال ها با ایالات متحده، روسیه، فرانسه، المان و چین به عنوان بزرگترین صادر کنندگان اسلحه افزایش یافته است (آنها ۷۵٪ فروش جهانی اسلحه را به خود اختصاص داده اند. ایالات متحده به تنهایی، ۳۶ درصد از اسلحه های جهان را با تمرکز بر روی هواپیماهای جنگی، رامت های کوتاه کروز و موشک های بالستیک و بمب های هدایت کننده به خود اختصاص داده. ده شرکت تسلیحاتی جهان عبارتند از:

لاکهید مارتین (۴۴.۹ میلیارد دالر) [ایالات متحده امریکا]

بوئینگ (۲۶.۹ میلیارد دالر) [ایالات متحده امریکا]

Raytheon (۲۳.۹ میلیارد دالر) [ایالات متحده امریکا]

BAE Systems (22.9 میلیارد دالر UK)

Northrop Grumman (۲۲.۴ میلیارد دالر) [ایالات متحده امریکا]

General Dynamics (۱۹.۵ میلیارد دالر) [ایالات متحده امریکا]

گروه ایرباس (۱۱.۳ میلیارد دالر) [اروپا]

تالس (۹ میلیارد دلار) [فرانسه]

لئوناردو (۸.۹ میلیارد دلار) [ایتالیا]

آلماز آنتی (۸.۶ میلیارد دلار) [روسیه]

چرا دولت چنین مقدار عجیب و غریبی را بر روی سلاح حمل می کند؟ کارل مارکس در اثر (Grundrisse (1857 به یاد ماندنی خود (۱۸۵۷) کار خود را انجام داد، اما دقیق می گوید: "تاثیر جنگ به وضوح روشن است، از لحاظ اقتصادی دقیقاً همان چیزی است که اگر کشوری بخواهد بخشی از سرمایه خود را به اقیانوس بکشد 'اقتصاد جنگ دائمی زباله است، حتی اگر سود این شرکت های جنگی زیاد باشد. همانطور که سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد در سال ۲۰۰۸ اشاره کرد، می توان از ۲ تریلیون دلار صرفه جویی کرد - تنها ۳۰ میلیارد دلار در سال برای پایان دادن به گرسنگی جهانی، سال گذشته، ملل متحد یک مبارزات انتخاباتی برای افزایش ۱۰ میلیارد دلار برای ریشه کن کردن بیسوادی آغاز کرد. اما حتی این بودجه های نابرابری غیرممکن بوده است، و عده میلیاردها دلار به ازای مشارکت های دولتی و خصوصی که از سرتاسر دولت تثبیت شده است. همیشه پول برای جنگ وجود دارد، اما پول کافی برای ساخت داربست برای صلح وجود ندارد.

همیشه این توهم وجود دارد که هزینه های نظامی برای امنیت می باشند، در حالی که برای سود بیشتر هستند. کل صنعت با رشوت چرب شده است. جو روبر از Transparency International گفت که تجارت اسلحه سرخ فساد است. وی در سال ۱۹۹۷ در واشنگتن گفت: سازمان سیا در گزارش اواسط دهه ۹۰ نتیجه گرفت که "فساد در تجارت اسلحه ۴۰ تا ۴۵ درصد از کل فساد در تجارت جهانی را تشکیل می دهد". در استدلال سازمان امنیت ملی، روبر "پرده پوشی رازداری در مورد معاملات اسلحه" را پیشنهاد کرد، مقیاس آن چنان بزرگ است که حتی درصد کوچکی از رشوت ها مقادیر معتابهی از دالر می باشند. رشوت دادن که امری عادی جلوه داده می شود، در معاملات انجام شده، شگفتی شما را بر می انگیزد - رشوت از ۳۰۰ میلیون دالر (قرارداد جنوب افریقا BAE از سال ۱۹۹۷-۱۹۹۸) تا ۸ میلیارد دالر (قرارداد عربستان سعودی از سال ۱۹۸۵ تا ۲۰۰۷).

برای طعم و مزه تجارت اسلحه، نگاهی به Shadow World توسط Johan Grimonprez، تریلر بالا، که در همه جا برای اجاره در دسترس است، را تماشا کنید.

چند روز پیش، من به گروهی از عراقی ها پیوستم (مانند حیفای زنگانا و توریه محمد از تادحمون: همبستگی زنان عراقی)، روزنامه نگارانی که جنگ عراق را پوشش دادند، کسانی که برای عراقی ها برنامه های همبستگی سازماندهی کردند، در امضای یادداشت زیر به ما پیوستند:

با تشکر از شما، جولیان آسانز با تشکر از شما، چلسی منینگ،

برای افشای نقض حقوق بشر، جنایت و وحشت جنگ آمریکا علیه عراق.

برای ویکی لیکس که به ما حقیقت را درباره آنچه در واقع اتفاق می افتد به ما گفت.

برای تهیه گزارشات جنگ عراق که در آینده نزدیک به ما کمک خواهد کرد تا کسانی را که مسؤول ارتکاب جنگ تجاوزکارانه در عراق می باشند به عنوان جنایتکاران جنگی محاکمه کنیم.

ما شاهد بمباران وحشتناک جامعه و تمدن عراق بودیم. ما چلسی منینگ را که در زندان بسر می برد زیرا حاضر به شهادت علیه جولیان آسانز نبود، در خاطره خود داریم. ما جولیان آسانز را که در زندان بلمرش، ۲۰ کیلومتری مرکز BAE (فروشنده اصلی اسلحه بریتانیا) را به یاد داریم.

و ما اولاً بینی را که در زندان الینکا در کویتو (اکوادور) بوده و در هیچ یک از این موارد نقش ندارد، اما به نظر می

رسد که خطری جانبی برای سرخوردگی نخبگان حاکم است در خاطر خود داریم.
یک افسر گشتاپو به آپارتمان پیکاسو در پاریس حمله کرد. یک عکس از گورنیکا روی دیوار وجود داشت. افسر
Gestapo پرسید که آیا پیکاسو نقاشی را انجام داده است. "نه"، پیکاسو پاسخ داد. "شما انجام دادید"

(خبرنامه هفدهم موسسه تحقیقات اجتماعی Tricontinental)